

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
Кж1 560/18
31.10.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Милимира Лукића, председника већа, Наде Зеџ и Оливере Анђелковић, чланова већа, са Сањом Булатовић, записничарем, уз учешће вишег саветника Јелене Савић, у кривичном поступку против **окривљеног Бранка Анастасијевића**, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног Бранка Анастасијевића, адвоката Лазара Крстића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.4/18 од 21.02.2018. године, на претресу одржаном дана 29.10.2018. године у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду Лидије Комлен-Николић, окривљеног Бранка Анастасијевића и његовог браниоца, адвоката Лазара Крстића, те оштећене Зорице Тодосић и пуномоћника оштећене, адвоката Љубице Ђукановић, након већања и гласања, дана **31. октобра 2018. године**, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

Делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Бранка Анастасијевића, адвоката Лазара Крстића, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.4/18 од 21.02.2018. године тако да гласи:

Окривљени Бранко Анастасијевић, са личним подацима као у изреци првостепене пресуде

КРИВ ЈЕ

што је:

дана 21.12.2015. године у 05.00 часова, у Београду у ул. [REDACTED], стан бр [REDACTED], при чему је способност да схвати значај свог дела и управља својим поступцима била смањена али не битно, јер је био у стању лакшег до средњег степена пијанства, покушао да лиши живота оштећену [REDACTED], на тај начин што је по претходном договору са оштећеном, око 00.50 часова дошао до стана на наведеној адреси у коме она станује као подстанар и након неколико сати боравка у стану и дуже вербалне расправе са оштећеном, са којом је од краја септембра био у

емотивној вези, коју је оштећена желела да прекине, а што окривљени није прихватио, од оштећене затражио чашу воде коју му је оштећена сипала и у моменту када се окренула ка њему, ножем дужине сечива 13,5 цм нанео више посекотина и убодина у пределу врата, трупа, обеју надлактица, леве подлактице и прста десног стопала и ударио два пута песницом у пределу главе, којом приликом је оштећена задобила телесне повреде и то : нагњечину коже десне половине чеоног предела, секотину коже и поткожног меког ткива на левој бочној и делом предњој страни врата, облика латиничног слова "L" са хоризонталним краком дужине 9 цм и усправним краком дужине 2,7 цм, убодину левог дојкиног предела дужине око 1 цм, чији се канал завршавао у поткожном меком ткиву, убодину левог бочног прсног предела на граници са дојкиним пределом дужине 2 цм, убодину са секотином левог бочног трбушног предела дужине око 3,5 цм, секотину у пределу доње четвртине предње стране леве надлактице дужине 7 цм, убодину коже надланено-лактичне стране леве подлактице на споју средње са горњом трећином, дужине око 1 цм, плитку режњасту секотину коже на потплатној страни дисталног члана трећег прста десног стопала дужине око 3,5 цм, убодину у пределу предње стране десне надлактице у њеној доњој четвртини дужине око 0,8 цм, убодину са секотином дланено-жбичне стране десне подлактице дужине око 5 цм, убодину са секотином десне подлактице дужине око 4 цм, које ране на десној подлактици су биле праћене повредом лактичног и живаца прстију, те засецањем тетиве мишића прегибача прстију десне руке, секотину палца десне шаке праћену повредама тетива и живаца, које појединачно процењене и у време наношења у представљају тешку телесну повреду, а у укупном (збирном) дејству све повреде и у време наношења представљају тешку телесну повреду, а потом након наношења повреда изашао је из стана оштећене, а био је свестан да може учинити кривично дело па је на то пристао, а био је свестан да је његово дело забрањено,

-чиме је извршио кривично дело убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези са чланом 30 КЗ.

Применом наведеног законског прописа и одредби члана 4, 42, 45, 54, 56, 57 и 60 став 1 КЗ суд за ово кривично дело окривљеном утврђује казну затвора у трајању од 4 (четири) године, а на основу члана 68 став 1 и члана 67 став 3 КЗ задржава као правилно утврђене казне затвора у трајању од 6 (шест) месеци по правноснажној пресуди Првог основног суда у Београду [REDACTED] од 14.02.2017. године и у трајању од 4 (четири) месеца по правноснажној пресуди Првог основног суда у Београду [REDACTED] од 14.09.2016. године, при чему се условне осуде у овим пресудама опозивају, те га на основу члана 60 став 2 тачка 2 КЗ и члана 63 КЗ

ОСУЂУЈЕ

На јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 21.12.2015. године до 03.07.2017. године, као и на издржавању мере забране напуштања стана, почев од 03.07.2017. године, па надаље.

На основу члана 264 ЗКП у вези са чланом 267 ЗКП обавезује се окривљени да на име паушала плати другостепеном суду износ од 10.000,00 динара, као и да накнади трошкове који су настали пред другостепеним судом, о чијој висини ће суд одлучити

накнадно посебним решењем, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Жалба браниоца окривљеног Бранка Анастасијевића, адвоката Лазара Крстића у преосталом делу и жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, **ОДБИЈАЈУ СЕ** као неоснованс, а првостепена пресуда се у непреиначеном делу потврђује.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 4/18 од 21.02.2018. године, окривљени Бранко Анастасијевић оглашен је кривим због кривичног дела убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези са чланом 30 КЗ, те му је суд за ово кривично дело утврдио казну затвора у трајању од 4 (четири) године, а затим му је на основу члана 68 и 67 КЗ узео као утврђене казне затвора у трајању од 6 (шест) месеци по правноснажној пресуди Првог основног суда у Београду [REDACTED] од 14.02.2017. године и казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца по правноснажној пресуди Првог основног суда у Београду [REDACTED] од 14.09.2016. године, при чему се условне осуде овим пресудама опозивају, те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 9 (девет) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 21.12.2015. године до 03.07.2017. године, као и на издржавању мере забране напуштања стана почев од 03.07.2017. године, па надаље. На основу члана 87 КЗ изречена је мера безбедности одузимања предмета и то ножа дужине 28 цм, дужине сечива 13,5 цм, са дршком плаве боје, док се оштећена [REDACTED] ради остваривања имовинскоправног захтева упућује на парницу, а окривљени се обавезује да накнади трошкове кривичног поступка у висини од 86.372,37 динара и паушала у висини од 25.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

- јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду и окривљеном изрекне строжу казну затвора,

- бранилац окривљеног Бранка Анастасијевића, адвокат Лазар Крстић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду и окривљеног осуди за кривично дело телесна повреда или преиначи пресуду и окривљеном изрекне блажу казну.

Апелациони јавни тужилац у Београду је у свом поднеску Ктж.бр.611/18 од 04.06.2018. године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји као основану жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду и преиначи побијану пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији а да жалбу браниоца окривљеног одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду је дана 10.09.2018. године, у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, одржао седницу већа, у присуству браниоца окривљеног Бранка

Анастасијевића, адвоката Лазара Крстића, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, изјављеним жалбама, предлогом јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду датог у напред наведеном поднеску, те налазећи да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, отворио претрес пред другостепеним судом у смислу одредбе члана 449 ЗКП, с обзиром да је првостепена пресуда једном била укинута.

Другостепени суд је, ради правилног и потпуног утврђивања чињеничног стања, након одржане седнице већа, одржао претрес дана 29.10.2018. године, на ком је извео следеће доказе: саслушао окривљеног Бранка Анастасијевића, испитао сведока – оштећену [REDACTED] те извршио увид у целокупни спис предмета, па је након оцене свих доказа, како појединачно тако и у међусобној повезаности једног са другим, нашао да је окривљени извршио кривично дело убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези са чланом 30 КЗ, те да је предметно кривично дело извршио са евентуалним умишљајем.

Наиме, након оцене доказа који су непосредно изведени пред другостепеним судом и поновном оценом свих доказа из првостепеног поступка, оцене навода у жалби браниоца окривљеног, предлога странака и њиховим речима на претресу, Апелациони суд у Београду је нашао да је на основу чињеничног стања утврђеног пред другостепеним судом на несумњив начин доказано да је окривљени извршио кривично дело убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези са чланом 30 КЗ, с тим што је критичном приликом поступао са евентуалним умишљајем, односно био је свестан да поступањем на наведени начин може наступити смрт оштећене, па је на то пристао, а био је свестан да је његово дело забрањено, на који начин је делимично усвојио жалбу браниоца окривљеног, који је у жалби указивао да окривљени критичном приликом није поступао са директним умишљајем.

Окривљени Бранко Анастасијевић је током првостепеног поступка негирао наводе из оптужнице, наводећи да је критичном приликом дошао у стан код оштећене око поноћи, да му је она рекла да је код ње смештена њена другарица из Пољске [REDACTED] те му је наговестила да треба да буду тихи. Навео је да је све било нормално, да су причали, пили вино, слушали музику, када је оштећена одједном променила расположење и кренула да га удара у груди, почела да виче на њега да изађе из куће, а он је кренуо да се облачи, те када је обукао јакну извадио је из јакне нож, који му је стајао испод пазуха у јакни, у намери да одглуми пред њом да ће да исече вене ако не реше тај проблем и тражио је да му пружи још једну шансу. Како је он извадио нож и кренуо то да јој говори, она је кренула ка њему и ухватила се за нож и почели су око њега да се отимају. Том приликом оштећена је другом руком ухватила сечиво ножа и практично га вукла ка себи у намери да га отме од њега, што је трајало веома кратко, а затим га је она нечим ударила у предео око левог ока и зна да су обоје убрзо пали на под, након чега је он одбацио нож на под и кренуо да изађе из стана. Том приликом је видео да је посечен у пределу изнад десне шакс и на левој потколеници. На претресу пред другостепеним судом је остао у свему при својој одбрани из првостепеног поступка, наводећи да му је, неколико дана пре критичног догађаја, у стану оштећене, други црни нож испао, када је скидао јакну, и тада му је оштећена узела тај нож. Навео је да остаје при својој одбрани, наводећи да је догађај кратко трајао, да није имао намеру да повреди оштећену, те да не може да се изјасни на који начин је код оштећене

утврђено једанаест једнократних дејстава повредног оруђа, а што се тиче повреде на врату, није ни знао да има повреде на врату, већ је то прочитао када му је стигла оптужница и док је био у притвору, те се не сећа како је та повреда уопште настала.

Оштећена [REDACTED] је у истрази пред првостепеним судом навела да је са окривљеним била у вези од краја септембра 2015. године, да је после краћег времена желела да прекине ту везу, јер је схватила да нема перспективу, али да окривљени то није могао да прихвати. Критичног дана су били у контакту, окривљени је инсистирао да дође код ње кући, што њој није одговарало, јер је имала госта – своју другарицу из Пољске која је код ње боравила у стану. Међутим, на инсистирање окривљеног, рекла му је да дође увече, како би му још једном мирно објаснила да жели да прекине везу са њим, којом приликом је дошао око 01.00 сат после поноћи, седели су и разговарали, а он је тражио да се на неки начин мирно поздраве, говорио је да иде на пут и да му је стало да она после свега буде срећна. Питао је да ли она жели да му пружи још једну шансу и тражио је чашу воде, након чега му је она сипала воду и окренула се ка њему, а затим је видела да је из јакне извадио нож, који је био мањих димензија, изгледао је као да је доста коришћен, те прву рану коју је задао била је рана са леве стране њеног врата, те да, док је покушавала да се одбрани, задао јој је ударац песницом у главу, од чега је задобила нагњечење лобање, а затим је повредио по десној руци, а затим и по левој руци у пределу стомака и леве дојке, те је задобила повреду прста на десној ноzi. Почела је да дозива [REDACTED] која је била у другој соби и то када ју је окривљени пустио, али не може да се сети зашто је пустио и кренуо је ка улазним вратима. На главном претресу од 14.12.2016. године навела је да једино може прецизно да каже да је задобила прву повреду на врату, кружним покретом руком окривљеног у којој је држао нож, била му је окренута леђима да сипа чашу воде и он је ухватио за главу од позади једном руком, а другом руком је повредио по врату, те је навела да је пала у несвест и да од тог момента губи памћење, а када је повратила свест десном руком се ухватила за леву страну врата где је имала повреду и притисла је да заустави крварење. На претресу пред другостепеним судом, оштећена је навела да је критичном приликом отишла да донесе чашу воде окривљеном и у том тренутку је била дијагонално окренута у односу на окривљеног, он је њој био иза, тако да га није видела, онда је он зграбио и видела је да има нешто и осетила да је сече по врату. Окривљени се налазио иза ње, нож се налазио са леве стране врата и тада је он њу посекао, не сећа се да ли је тада потурила руку, јер има повреду на десној руци да спречи да је посече још више. Сећа се да је пала и да ју је ударио два пута по челу. Том приликом је такође навела да се не сећа да ли је пала у несвест или је изгубила свест, те не сећа се ни како се ослободила од окривљеног и како је он њу пустио.

Из исказа сведока [REDACTED] произлази да се критичном приликом налазила у стану оштећене, да је чула да је 00,50 часова окривљени дошао у стан оштећене, да је чула свађу између њих, а потом је заспала. Након тога ју је пробудио звук као да је нешто пало но под, чула је [REDACTED] врисак и да је оштећена дозива, „[REDACTED] дођи“, и схватила да је Бранко ту, па је устала из кревета и повикала „Бранко пусти је“, изашла и видела окривљеног, како стоји код улазних врата и покушава да их откључа, није хтела да га пусти док не види шта је са оштећеном, и да је у дневној соби видела оштећену, која се држала за врат и шетала по соби, након чега су позвали Хитну помоћ.

Судски вештаци др Драган Јечменица и Ђорђе Алимпијевић – специјалисти судске медицине, дали су свој налаз и мишљење дана 02.02.2016. године, у ком су навели и описали повреде које је критичном приликом задобила оштећена, те су с обзиром на механизам настанка истих, посебно издвојили нагњечину коже десне половине чеоног предела, као нанесену дејством тупине механичког оруђа, у шта се може убројати ударац песницом, коленом, лактом и сл., да се у односу на своју локализацију не може искључити могућност да је ова повреда настала механизмом пада контактом тог дела главе са чврстом подлогом, те да све остале наведене повреде су секотине и убодине, нанесене вишеградним дејством шилка или оштрице активно замахнутог механичког оруђа, у шта се може убројати и дејство ножем. Појединачно посматрано, свака од напред наведених повреда је настала најмање једнократним дејством повредног оруђа, све укупно са најмање једанаест удараца ножем, те да нема медицинских елемената на основу којих би се могао извести поуздан закључак о редоследу њихових појединачних наношења, а да су секотине и убодине локализоване у пределу врата, трупа, обеју надлактица, леве подлактице и прста десног стопала, представљале, свака за себе, појединачно процењене у време наношења лаку телесну повреду, док су свака од повреда десне подлактице, у склопу којих је дошло до повређивања тетива површних и дубоких мишића савијача, те живаца, представљају као појединачно процењене, у време наношења, тешку телесну повреду, те да су све укупно повреде које је оштећена задобила у предметном догађају, представљале у укупном, односно збирном дејству, и у време наношења, тешку телесну повреду.

На главном претресу одржаном дана 14.12.2016. године судски вештак др Ђорђе Алимпијевић је остао при свом налазу и мишљењу, те је посебно у вези са повредом врата објаснио да се артерије и вене налазе са обе стране врата, негде на дубини од највише 3 цм од површине коже, да приликом наношења повреде на врату није дошло до повређивања органа врата и великих крвних судова, те је ова повреда квалификована као лака телесна повреда, али да је по локализацији она таква да је могло доћи до тежих повреда, смртоносних у случају пресецања великих вратних крвних судова, где би дошло до искрварења, без могућности да се смртни исход спречи лекарском интервенцијом. Везано за повреде оштећене као тешке телесне - повреде десне подлактице и десне шаке, где је дошло до повређивања тетива и живаца, изјаснио се да и у случају да нису збринуте на време медицински, не би биле опасне по живот.

Такође, везано за повреде које је критичном приликом задобио окривљени, а везано за нагњечину коже у десној половини чеоног предела, која није детаљније описана у медицинској документацији, као и секотине на дланеним странама подлактица, по налазу и мишљењу вештака, упућују на закључак да повреде настају као резултат самоповређивања, те је мишљење вештака да се предметни догађај није одвијао на начин како је окривљени описао у својој одбрани.

Дакле, по налажењу овог суда, из свих изведених доказа, неспорно је утврђено да је окривљени критичном приликом оштећеној нанео повреде ближе описане у изреци пресуде, и то дејством истог повредног оруђа – ножа, који је критичном приликом носио, те да из исказа оштећене, који је овај суд у потпуности прихватио, произлази да је прва повреда коју јој је окривљени нанео, настала на врату - секотина коже и поткожног меког ткива на левој бочној и делом предњој страни врата, облика латиничног слова "L" са хоризонталним краком дужине 9 цм и усправним краком

дужине 2,7 цм, с тим што редослед наношења осталих повреда није од утицаја на другачији закључак суда, јер је током поступка несумњиво утврђено да је све повреде оштећеној нанео окривљени критичном приликом. Наиме, окривљени је критичном приликом оштећену напао ножем који је донео са собом, тако што јој је пришао са леђа у тренутку док је сипала воду и кренула да се окреће ка њему, те јој је прву рану задао са леве стране врата, а затим је ударио два пута песницом у главу, након чега је пала и у том положају бранећи се и рукама и ногама, добила и остале повреде, након чега је окривљени кренуо да одлази, а она је успела да дозове своју пријатељицу.

У том смислу, прихвативши исказ оштећене, суд није прихватио одбрану окривљеног да су се критичном приликом отимали око ножа и да је након што су се кратко време вукли, оштећена га ударила нечим у предео левог ока, након чега су убрзо пали на под, а он је затим устао, бацио нож на под и кренуо да излази из стана када је видео да је посечен у пределу изнад десне шаке и на левој подлактици. Оваква одбрана окривљеног оцењена је као неуверљива, јер на тај начин, дати наводи окривљеног не објашњавају пре свега начин повређивања оштећене по врату, а затим ни остале убодине које је оштећена неспорно имала по телу, а које су утврђене медицинском документацијом. За ове повреде, вештаци су навели да су настале дејством шиљка или оштрице активно замахнутог механичког оруђа, што искључује било какву могућност да је оштећена приликом пада или налетања у борби са окривљеним око ножа могла себи нанети такве повреде. Такође, вештаци су тврдили да су повреде нанете на екстремитетима оштећене очигледно настале у одбрани, што исто тако говори о томе да оштећена није сама посегнула ка ножу окривљеног, већ да је окривљени њим напао.

Имајући у виду чињеницу да из налаза и мишљења вештака др Ђорђа Алемпијевића произлази да се на врату налазе велики крвни судови (аорте и вене), по налажењу овог суда, окривљени је критичном приликом, наношењем ове повреде био свестан да на тај начин може оштетити виталне делове тела и усмртити оштећену, па је на то пристао, при чему је, у конкретном случају, смртна последица изостала. Надаље, како из исказа оштећене, исказа сведокиње [REDACTED] и одбране окривљеног произлази да је окривљени након наношења повреда пустио оштећену, да је кренуо да напушта стан, док је оштећена била у свесном стању, односно да се држала за врат и шетала по соби, када је почела да дозива пријатељицу, све указује да је окривљени критичном приликом био свестан да својим радњама – наношењем повреда може да усмрти оштећену, па је на то пристао, односно окривљени се критичном приликом сагласио са могућношћу остварења кривичног дела.

Дакле, овако утврђење инкриминисаног догађаја од стране Апелационог суда у Београду се од чињеничног утврђења првостепеног суда разликује у погледу субјективних обележја овог кривичног дела које се окривљеном ставља на терет оптужним актом јавног тужиоца.

Апелациони суд у Београду је напао да је окривљени, конкретном приликом, извршио кривично дело убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези члана 30 КЗ поступајући са евентуалним умишљајем, јер је био свестан да услед његовог чињења може наступити забрањена последица, али је пристао на њено наступање. Окривљени је био свестан да наношењем предметним ножем повреде на врату, која је по локализацији таква, да је могло доћи до тежих повреда, смртоносних, у случају

пресецања важних вратних крвних судова, где би дошло до искрварења, а без могућности да се смртни исход спречи лекарском интервенцијом, као и наношењем бројних повреда по телу оштећене, може наступити забрањена последица - смрт оштећене и на ту последицу предузетим радњама пристаје.

Наиме, неспорно је да је, код овако утврђеног чињеничног стања, и код чињенице да се ради о одраслом човеку, са одређеним образовањем и животним искуством, окривљени био свестан које последице могу настати употребом ножа, те да је и поред свести о томе, пристао на наступање забрањене последице, због чега су супротни жалбени наводи његовог браниоца, који у својој жалби оспорава правну квалификацију изнету у првостепеној пресуди, истицањем да се у конкретном случају ради о кривичном делу тешке телесне повреде из члана 121 КЗ, оцњени као неосновани.

При одлучивању о врсти и висини санкције коју ће изрећи окривљеном Бранку Анастасијевићу, овај суд је имао у виду све околности које су од значаја за врсту и висину кривичне санкције које су предвиђене у члану 54 КЗ, па је од олакшавајућих околности на његовој страни ценио околност да је отац једног малолетног детета старог око 8 година, да се ради о младом човеку, да је изразио своје жаљење, док отежавајуће околности није нашао, те код чињенице да је кривично дело остало у покушају, те је нашао да има места примени института ублажавања казне из члана 56 КЗ испод границе прописане законом, те је окривљеном за кривично дело убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези са чланом 30 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 4 (четири) године, а затим је опозвао условне осуде из правноснажних пресуда узевши као утврђене казне затвора у трајању од 6 (шест) месеци по пресуди Првог основног суда у Београду [REDACTED] од 14.02.2017. године и у трајању од 4 (четири) месеца по пресуди Првог основног суда у Београду [REDACTED] од 14.09.2016. године, те окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 21.12.2015. године и на издржавању мере забране напуштања стана од 03.07.2017. године, па надаље, а све у смислу одредбе члана 63 КЗ, налазећи да је наведена кривична санкција довољна за остваривање сврхе кажњавања прописане одредбом члана 42 КЗ у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција.

Правилно је првостепени суд у смислу одредбе члана 87 КЗ окривљеном изрекао меру безбедности одузимања предмета и то ножа дужине 28 цм и дужине сечива 13,5 цм, са дршком плаве боје, имајући у виду да је наведени предмет био употребљен за извршење кривичног дела.

Правилно је првостепени суд на основу одредбе члана 252 ЗКП оштећену упутио на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева, будући да би се извођењем потребних доказа за прецизно одлучивање о имовинскоправном захтеву одуговлачио кривични поступак.

Правилно је првостепени суд на основу одредбе члана 264 став 1 ЗКП окривљеног обавезао на трошкове кривичног поступка и паушала, како је то наведено у изреци првостепене пресуде, с тим што је овај суд у смислу одредбе члана 267 ЗКП окривљеног обавезао и на паушал и трошкове који су настали пред другостепеним

судом, а све процењено према дужини трајања и сложености кривичног поступка.

Имајући у виду напред изнето, неосновани су жалбени наводи јавног тужиоца у којима указује да је кривична санкција изречена окривљеном преблага, те да је суд дао превелик значај олакшавајућим околностима, а са друге стране је требало да цени отежавајуће околности на страни окривљеног, који се огледају у начину извршења кривичног дела, бројности одбрамбених повреде код оштећене, изразитој упорности окривљеног, последицама које су наступиле код оштећене, не само физичке, већ и психичке природе, а који жалбени наводи су, по налажењу овог суда, оцењени као неосновани, будући да се ради о елементима кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, те се истима не истичу неке чињенице или околности које нису цењене од стране овог суда, а које би биле од утицаја на другачију одлуку суда у конкретном случају.

Са изнетих разлога, Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 459 став 1 ЗКП у вези са чланом 457 ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар,
Сања Булатовић, с.р.

Председник већа-судија,
Милимир Лукић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

